Η. Στέφ. Κότσιανον
Τσιμισκή 31
Θεσ/νίκη

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
21
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1955
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
Ἀριθ. Φύλλου 117
Τιμὴ φύλλου δραχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΗΝ

Ὁ Νομός μας εἶναι καθαρῶς γεωργικὴ περιφέρεια. Τὴν ζωήν του τὴν ἀντλεῖ ἀπὸ τὸ χωράφι. Τὴν πρόοδόν του τὴν στηρίζει εἰς τὸ χωράφι. Τὴν εὐτυχίαν του τὴν ἀναμένει ἀπὸ τὸ χωράφι.

Τὸ εὐλογημένον λοιπὸν χωράφι ἔπρεπε νὰ συγκεντρώνῃ ὅλων καὶ ὅλας σχεδὸν τὰς φροντίδας. Ὄχι μόνον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὸ ποτίζουν μὲ τὸν ἱδρῶτα των καὶ τὸ ἀναγκάζουν μὲ τὴν σκληρὰν ἐργασίαν των νὰ καρπίζῃ καὶ νὰ τοὺς παρέχῃ τὰ μέσα τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐπαγγελματιῶν, τῶν ὁποίων, ἀποτελούντων ἐλάχιστον ποσοστὸν τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ εὐημερία ἐμμέσως πλὴν καθ' ὁλοκληρίαν καὶ αὐτῶν ἀπὸ τὸ χωράφι ἐξαρτᾶται.

Δυστυχῶς κανείς μας, ὡς φαίνεται, δὲν ἔχει ἐκτιμήσει ἀναλόγως τὴν γεωργικὴν βάσιν τῆς ζωῆς μας καὶ ὀλιγώτερον ὅλων φαίνεται κατανοῆσαν τὴν σημασίαν της τὸ Κράτος.

Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου θὰ ἠδυνάμεθα εὐχερῶς νὰ προβάλωμεν μυρίας ἀποδείξεις. Νομίζομεν ὅμως ὅτι ἀρκεῖ νὰ ρίψωμεν ἓν ἁπλοῦν βλέμμα εἰς τὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας τοῦ Νομοῦ μας.

Ἡ Ὑπηρεσία αὕτη, ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκπροσωπῇ κυρίως, τὸ Κράτος εἰς τὸν Νομόν μας, εἶναι ἡ ἰσχνοτέρα τοιαύτη. Οἱ ἐλάχιστοι γεωπόνοι, ὅλοι ἄξιοι καὶ φιλότιμοι νέοι ἐπιστήμονες ἀγωνίζονται ὑπεραν θρώπως, πλὴν αἱ ἀνθρώπιναι ἱκανότητες, ὅσον μεγάλαι καὶ ἄν εἶναι, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν ὡρισμένα ὅρια. Αἱ ἀνάγκαι τῶν γεωργῶν εἶναι πολλαί. Ὁ ἀγών των εἶναι σκληρός. Τὸν βλέπουν, τὸν ζοῦν τὸν ἀγῶνα των αὐτὸν οἱ γεωπόνοι. Ρίπτονται καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν μάχην καὶ δίδουν ὅλην τὴν νεότητά των. Καὶ μοχθοῦν μὲ τοὺς γεωργοὺς καὶ φθείρονται προώρως μαζύ των, ἀλλὰ εἶναι τόσον ὀλίγοι, ὥστε ἡ πολύτιμος βοήθειά των δὲν δύναται νὰ καλύψῃ παρὰ ἐλάχιστον τμῆμα τοῦ εὐρυτάτου πεδίου, εἰς τὸ ὁποῖον διεξάγεται αὕτη.

Πραγματικὰ θαύματα ἐπετελέσθησαν ἐκεῖ, ὅπου οἱ γεωπόνοι κατώρθωσαν νὰ συγκεντρώσουν τὰς προσπαθείας των. Ἀλλὰ τὰ σημεῖα αὐτὰ εἶναι ὀλίγα, διότι ὀλίγοι εἶναι καὶ αὐτοί. Ἐὰν ὁ ἀριθμός των ἦτο ἐπαρκής, ἡ ζωή μας θὰ εἶχεν ἀναμορφωθῇ. Θὰ εἴμεθα τώρα πολλὰ ἔτη ἐμπρός.

Ἀλλ' ἄς ἀφήσωμεν τὸ βλέμμα μας νὰ εἰσχωρήσῃ βαθύτερον. Ἄς εἰσέλθωμεν εἰς ἓν εἰδικὸν τμῆμα τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς, τὸ Ἐποικιστικόν. Ἐὰν εἰς τὸν γεωπόνον στηρίζεται ἡ βελτίωσις, ἡ ἀξιοποίησις τοῦ χωραφιοῦ, ἀπὸ τὸν Ἐποικισμὸν ἐξαρτᾶται ἡ αὔξησις τῶν χωραφιῶν καὶ ἡ δικαία κατανομή των εἰς τοὺς νέους ἀγρότας μας, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀκτήμονες. Τὸ Τμῆμα αὐτὸ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεως θὰ ρυθμίσῃ τὰ ἄπειρα ζητήματα, τὰ ὁποῖα φυτρώνουν ὡς ζιζάνια καὶ ἀναστέλλουν τὴν παραγωγήν.

Τὸ Κράτος διὰ τὸ τεραστίας σημασίας αὐτὸ τμῆμα διαθέτει ἕνα (ἀριθμὸς 1) ὑπάλληλον....

Κατὰ χιλιάδας ἀριθμοῦνται αἱ αἰτήσεις τῶν γεωργῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι ζητοῦν ἕνα κομμάτι γῆς, διὰ νὰ τὸ ζυμώσουν μὲ τὸν ἱδρῶτα των καὶ τὸ μεταβάλλουν εἰς πηγὴν ζωῆς καὶ ἄλλοι παρακαλοῦν νὰ ρυθμισθῇ ἡ κληρονομία των, νὰ ἀρθοῦν διάφοροι ἔριδες καὶ διευθετηθοῦν πάσης φύσεως διαφοραί, ἕνεκα τῶν ὁποίων παραμένουν ἀκαλλιέργητα ἢ καλλιεργοῦνται πλημμελῶς τὰ χωράφια των.

Καὶ ὅλας αὐτὰς τὰς αἰτήσεις καλεῖται νὰ ἐκδικάσῃ μία μόνον Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων, ἡ ὁποία δὲν ἐπαρκεῖ, ὅσον καὶ ἄν ἐργασθῇ, οὔτε διὰ τὸ τέταρτον ἐξ αὐτῶν καὶ ἡ ὁποία σημειωτέον συνήθως χωλαίνει, εἴτε διότι μετετέθη ὁ Πρόεδρος, εἴτε διότι κάποιο ἄλλο μέλος του ἀλλάσσει κλπ.

Εἰς μάτην παραπονοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι γεωργοὶ (σωρείαν ἐπιστολῶν μᾶς ἀποστέλλουν συνεχῶς), ὅτι ἐπὶ πάρα πολλοὺς μῆνας, ἐνίοτε καὶ ἔτη, ἀναμένουν τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτήσεών των.

Τὸ Κράτος ἀντὶ νὰ συστήσῃ καὶ δευτέραν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων ἐν τῷ Νομῷ μας, οὔτε αὐτὸ τὸ λεγόμενον Τμῆμα Ἐποικισμοῦ ἐνισχύει ἔστω καὶ δι' ἑνὸς ἀκόμη ὑπαλλήλου. Χρειάζεται νὰ προσθέσωμεν καὶ ἄλλα διὰ νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι τὸ Κράτος δὲν ἔχει κατανοήσει τὸν ρόλον του ἐν τῷ Νομῷ μας;

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10-8-1955

Πρὸς

Τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

«Περὶ ἐπιβραδύνσεως τῆς ἐκτελέσεως ἔργων τῆς ὁδοῦ Παλαιοκάστρου-Ἀρναίας».

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 31-7-55 ἀναφέρετε ὅτι αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ Διασταυρώσεως (Παλαιοκάστρου)—Ἀρναίας ἐκτελοῦνται μετὰ τοσαύτης βραδύτητος ὥστε νὰ θεωρῆται βέβαιον ὅτι μέχρι τοῦ χειμῶνος οὐδὲ τὸ μέχρι Χολομῶντος τμῆμα αὐτῆς θὰ ἔχῃ ἐπισκευασθῆ.

Κατὰ παρασχεθείσας ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Δ. Ἔργων διαβεβαιώσεις τὰ ἔργα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης συνεχίζονται καὶ θὰ συνεχισθοῦν μέχρις ἀποπερατώσεως αὐτῶν, τοῦ ὑπολοίπου τῆς χορηγηθείσης δι' αὐτὰ πιστώσεως μεταφερθέντος εἰς τὴν νέαν χρῆσιν.

Ἡ παρατηρουμένη ἐπιβράδυνσις ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν ὁδοστρωτήρων. Καὶ τοῦτο διότι οἱ ὑπάρχοντες τοιοῦτοι δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀνεπτυγμένου πράγματι προγράμματος ὁδοποιΐας καθ' ὅλην τὴν χώραν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10-8-1955

Πρὸς

Τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»

Πολύγυρον

«Περὶ τῶν ἔργων Χαβρία»

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 31-7-55 ἐρωτᾶτε τί γίνεται μὲ τὴν συνέχισιν τῶν ἔργων τοῦ Χαβρία.

Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων μᾶς παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι ἡ ἐργολαβία τῶν ἐν λόγῳ ἔργων εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὴν Ἑταιρίαν «Ἀσφαλτικὰ ἔργα» διὰ ποσὸν 2.200 000 δρχ.

Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ μετὰ τὴν μὴ χορήγησιν ἑτέρας πιστώσεως ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, διότι ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε κλείσει ἡ χρῆσις, ἡ Ἑταιρεία διέθεσεν ἐξ ἰδίων τὸ ποσὸν τῶν 500.000 δρχ. καὶ συνέχισεν τὰ ἔργα, διὰ νὰ μὴ καταστραφοῦν ἐν τῷ μεταξὺ τὰ ἐκτελεσθέντα.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τοῦ ἔργου τούτου ὁ ἐργολάβος κατήγγειλε τὴν σύμβασιν ἰσχυριζόμενος ὅτι ἐξετέλεσε τὰς συμβατικὰς ὑποχρεώσεις καὶ πέραν τούτων ἔργα ἀξίας 500.000 δραχμῶν, καὶ συνέστησεν ὅπως διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου προκηρυχθῇ νέα δημοπρασία πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπολειπομένων ἔργων καὶ μέχρις ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Κατόπιν τούτου τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου Χαβρία τὸ ποσὸν τῶν 3.800.000 τὸ ὁποῖον καὶ ἐνεκρίθη.

Ἤδη ἀπαιτεῖται ἡ ἔκδοσις κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Δημοσίων Ἔργων καὶ Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ὁποίας θὰ γίνεται δεκτὸν ὅπως ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου αἱ 500.000 δραχμαὶ καταβληθοῦν εἰς τὴν Ἑταιρείαν «Ἀσφαλτικὰ ἔργα» αἱ δὲ 3 300.000 χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου

Εὐθὺς ὡς ὑπογραφῇ ἡ κοινὴ ἀπόφασις θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάθεσιν εἰς ἐργολάβον τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων Χαβρία.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Σημ. Ἐφημ. «ΦΩΝΗΣ»

Δυστυχῶς ἡ ἀνωτέρω ἀπάντησις ἐπιβεβαιεῖ τὰ ὑφ' ἡμῶν ἀναγραφέντα.

Καὶ ἤδη ἐρωτῶμεν. Διατί ἀφοῦ ἡ Ἑταιρία «ΑΣΦΑΛΤΙΚΑ ΕΡΓΑ» ἐξετέλεσε καλῶς τὰς ὑποχρεώσεις της καὶ πέραν αὐτῶν διέθεσε καὶ τὸ ποσὸν τῶν 500 000 διὰ νὰ προφυλάξῃ τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐδέχθη τὰ δίκαια αἰτήματά της, ὥστε τὸ ἔργον νὰ ἐξηκολουθεῖ καὶ νὰ ἀποτραπῇ ὁ κίνδυνος, ὁ ὁποῖος τὸ ἀπειλεῖ; μέχρις ὅτου ὑπογραφῇ ἡ κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν, προκηρυχθῇ ἡ δημοπρασία (ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβῇ ἐπωφελεστέρα διὰ τὸ Κράτος, διότι ἐὰν ὑπῆρχε συμφέρον μὲ τὰς ἤδη ἰσχυούσας τιμὰς δὲν θὰ διέλυε τὴν σύμβασιν ἡ Ἑταιρία «ΑΣΦΑΛΤΙΚΑ ΕΡΓΑ», ἡ ὁποία τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεως τὰς ὑπέστη) καὶ ἐγκατασταθῇ καὶ ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του ὁ νέος ἐργολάβος, ὁ ΧΑΒΡΙΑΣ θὰ καταστρέψῃ τὰ πάντα καὶ τὰ δαπανηθέντα χρήματα θὰ πᾶνε χαμένα.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΝΙΚΗΣ

Ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις τῆς Θεσσαλονίκης ἀνοίγει τὰς πύλας της καὶ πάλιν τὸν προσεχῆ μῆνα. Αἱ νέαι ἐγκαταστάσεις καὶ βελτιώσεις καὶ αἱ δηλώσεις συμμετοχῆς καὶ ἄλλων Κρατῶν προσιωνίζουν μεγαλυτέραν τῆς περισυνῆς τὴν ἐπιτυχίαν της.

Δὲν γνωρίζομεν τί ἐγένετο διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Νομοῦ μας εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι δέον ἐγκαίρως νὰ γίνῃ, ὅτι ἐπιβάλλεται ὥστε ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Χαλκιδικῆς εἰς αὐτὴν νὰ μὴ τὴν ἀδικήσῃ διὰ μᾶς κατωτέρας τῆς πραγματικότητος ἐμφανίσεως.

Ο ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΟΣ

Αἱ ἐκδρομαί, τὰς ὁποίας διωργάσωσεν ὁ ἐν Θεσ)νίκῃ Παγχαλκιδικὸς Σύλλογος εἶναι μία ἀξιέπαινος προσπάθεια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελλῶν του, τὰ ὁποῖα μετέσχον εἰς αὐτὰ καὶ ἐκ προσωπικῆς ἐπαφῆς τὴν ὁποίαν ἔσχε πρὸς αὐτὰ ὁ Διευθυντὴς μας διεπιστώθη, ὅτι ἔχει ἐπέλθει αὐτόχρημα ἀνησυχητικὴ χαλάρωσις τῶν δεσμῶν τῶν ἐν Θεσ)νίκῃ Χαλκιδικέων πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα των.

Ἡ διαπίστωσις αὕτη μᾶς θλίβει βαθύτατα. Ἡ Χαλκιδικὴ εἶναι ἀναμφισβητήτως τὸ ὡραιότερον τμῆμα τῆς Μακεδονίας, κατοικεῖται δὲ ἀπὸ τοὺς ἀγνοτέρους Ἕλληνας, καὶ ἔχει μίαν λαμπρὰν ἱστορίαν. Ἐὰν εἶναι φυσικὸν νὰ ἀγαπᾷ ὁ καθεὶς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα καὶ νὰ τὴν θεωρῇ ἀνωτέραν τῶν ἄλλων ἔστω καὶ ἄν πράγματι δὲν εἶναι, οἱ Χαλκιδικεῖς πρέπει νὰ τὴν ἀγαπᾶν περισσότερο καὶ νὰ καυχῶνται δεδικαιολογημένως, διότι ὑπερέχει ἀσυγκρίτως παντὸς ἄλλου τμήματος τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ ἑρμηνευθῇ ἡ παρατηρουμένη χαλάρωσις τῶν αἰσθημάτων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ τέκνων, παρὰ ὡς ὀφειλομένη εἰς τὴν μακροχρόνιον διακοπὴν τῆς ἐπαφῆς των πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν Χαλκιδικήν, δι' ἓν λόγον παρίσταται ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ζωηροτέρας δράσεως τοῦ Δ.Σ τοῦ Συλλόγου, ἵνα μὴ ἀποξενωθῶσι πλήρως οἱ Χαλκιδικεῖς τῆς Θεσσαλονίκης, γεγονὸς ὅπερ θὰ ἀποβῇ πρὸς βλάβην τῶν συμφερόντων καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς Χαλκιδικῆς.

ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΑΝΑΓΚΗ

Ὁ Νέος Μαρμαρᾶς, παρὰ τὴν ἔλλειψιν συγκοινωνίας, συγκεντρώνει ἀρκετοὺς παραθεριστάς, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς διερχομένους ξένους φιλοξενεῖ. Ἡ παρατηρουμένη αὕτη κίνησις ξένων δημιουργεῖ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου του, ὅπως λάβῃ ὡρισμένα μέτρα διευκολύνσεως αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν μέτρων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν καὶ τὸ συμφέρον τῆς ὡραίας Κοινότητός των, τὸ πρώτιστον εἶναι ἡ κατασκευὴ κοινοτικῶν ἀποχωρητηρίων.

Ἡ Φύσις ἐπροίκισε τὸν Μαρμαρᾶν μὲ πολλὲς ὡμορφιές, ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦν αὐτὲς διὰ τὴν προσέλκυσιν τῶν ξένων, ὅταν παρατηροῦνται στοιχειώδεις ἐλλείψεις τοῦ Πολιτισμοῦ.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Νέου Μαρμαρᾶ εἶναι βαθύτατα πολιτισμένοι καὶ αἱ γυναῖκες διακρίνονται διὰ τὴν καθαριότητά των. Δὲν ἐπιτρέπεται λοιπὸν εἰς τὰ Κοινὰ νὰ ἐμφανίζωνται ἀπολίτιστοι καὶ ἐπιβάλλεται ἀμέσως νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ἀνωτέρω ζήτημα τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, καὶ νὰ λάβῃ τὰς ἐπιβαλλομένας ἀποφάσεις.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΞΕΝΟΦ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

Δικηγόρου

Διὰ νὰ προσβλέψῃ κανεὶς τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια, διὰ νὰ συλλάβῃ τὴν τροχιὰν τὴν ὁποίαν πρόκειται ν' ἀκολουθήσουν τὰ πεπρωμένα τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἴδῃ μπροστά του ἀνοιγομένους τοὺς ὁρίζοντας τοῦ ἀγνώστου μέλλοντος πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ βαδίσῃ αὕτη, χρειάζεται πρὸ παντὸς ΠΙΣΤΙΣ. Ὄχι βέβαια ἡ τυφλὴ καὶ χωρὶς κανένα νόημα προσήλωσις τοῦ Μουσουλμάνου, οὔτε ἡ μυστικοπαθὴς ἰδεοληψία τοῦ Βραχμάνου, ἀλλὰ ἡ ἀνωτέρα πνευματικὴ πεποίθησις ποὺ καταλάμπεται ἀπὸ τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ ἔχει ἀλάθητον ὁδηγόν της τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας τὰ διδάγματα. Διότι οἱ νόμοι εἰς τοὺς ὁποίους ὑπακούει ἡ τύχη τῶν λαῶν δὲν ἔχουν τὴν σκληρὰ ἀκαμψία τῶν ἀριθμῶν καὶ δὲν λειτουργοῦν βίσει αὐστηρῶν καθορισμένων σχημάτων, οὔτε πρὸ παντὸς ἐξουσιάζονται ἀπὸ κανένα. Οἱ νόμοι αὐτοὶ ἀποτελοῦνται ἀπὸ ΨΥΧΗΝ, ἀπὸ ΑΙΣΘΗΜΑ, ἀπὸ λογικὰς ἐννοίας καὶ ἀπὸ ἠθικὰς ἀνάγκας. Εἶναι ἡ ψυχή των

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

Η ΛΥΣΣΑ

Ἡ λύσσα εἶναι ἀρρώστεια ποὺ προσβάλλει τὸ νευρικὸ σύστημα τῶν ἀτθρώπων καὶ ἀῶν ζώων. Ἡ λύσσα ἀντίθετα ἀπὸ τὶς ἄλλες ἀρρώστειες, ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ θὰ ἐκδηλωθῇ δὲν ἔχει καμμιὰ θεραπεία. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἢ τὸ ζῶον ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτὴ εἶναι καταδικασμένος. Καταδικασμένος σὲ θάνατο φρικτὸ καὶ βέβαιο. Ἡλύσσα προκαλεῖται ἀπὸ ἕνα μικρόβιο ποὺ βρίσκεται στὸ σάλιο τοῦ λυσσασμένου ζώου. Τὴν λύσσα μποροῦν νὰ τὴν μεταδώσουν καὶ ἄλλα ζῶα ἐκτὸς ἀπὸ τὸν σκύλο. Οἱ γάτες, τὰ γουρούνια, οἱ ἀγελάδες, π.χ. μποροῦν νὰ προσβληθοῦν ἀπὸ λύσσα καὶ νὰ τὴν μεταδώσουν. Ἐπίσης μποροῦν νὰ μεταδώσουν τὴν λύσσα καὶ ἄγρια ζῶα, ὅπως ἡ ἀλεποῦ, ὁ λύκος καὶ τὸ τσακάλι.

Κυρίως ὅμως ἡ λύσσα μεταδίδεται ἀπὸ τὸν σκύλο. Καὶ ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι τὰ 99 ο)ο τῶν κρουσμάτων, προέρχονται ἀπὸ σκύλους. Ὁ πιὸ συνηθισμένος τρόπος γιὰ νὰ μεταδοθῇ ἡ λύσσα, εἶναι νὰ δαγκώσῃ τὸ λυσσασμένο ζῶο ἕνα ἄλλο ζῶο ἢ ἄνθρωπο. Μπορεῖ ὅμως ἡ λύσσα νὰ μεταδοθῇ καὶ ὅταν τὸ σάλιο τοῦ μολυσμένου ζώου ἔλθη σὲ ἐπαφὴ μὲ μικροπληγιὲς ἢ γρατζουνιὲς ποὺ ἔχει ὁ ἄνθρωπος στὸ δέρμα του.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ τὸ μικρόβια θὰ μπῇ στὸν ὀργανισμὸ τοῦ ἀνθρώπου, θὰ περάσουν 30 ἕως 90 ἡμέρες ἕως ὅτου ἐκδηλωθῇ ἡ ἀρρώστεια. Τὸ διάστημα αὐτὸ μπορεῖ ὅμως νὰ εἶναι καὶ μικρότερο ὅταν ὁ λυσσασμένος σκύλος ἔχει δαγκώσει τὸν ἄνθρωπο στὸ κεφάλι ἢ στὸν λαιμό. Ἀντιθέτως τὸ διάστημα ποὺ θὰ ἐμφανισθῇ ἡ ἀρρώστεια εἶναι μεγαλύτερο ὅταν τὸ τραῦμα ἔχει γίνει στὰ πόδια. Πῶς ἐμφανίζεται ἡ ἀρρώστεια; Πρῶτα, πρῶτα, ὁ ἄνθρωπος ποὺ δαγκώθηκε ἀπὸ λυσσασμένο σκύλο θὰ ἀρχίσῃ νὰ πονάη στὸ μέρος τοῦ τραύματος ἀκόμη καὶ ἂν ἡ πληγὴ ἔχει κλείσει. Μετὰ ὁ πόνος ἀρχίζει νὰ ἁπλώνεται ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται δυσκολία ὅταν καταπίνη ὑγρά. Τέλος τὸν καταλαμβάνει μελαγχολία καὶ ἀνησυχία, παρουσιάζεται γενικὴ παράλυσις καὶ μετὰ σὲ 3 ἕως 6 ἡμέρες, ἔρχεται ὁ θάνατος.

Τί πρέπει νὰ κάνωμε ὅταν ἕνα ζῶο δαγκώσῃ ἄνθρωπο; Πρῶτα ἀπὸ ὅλα θὰ ἔχωμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι κάθε ζῶο ποὺ δάγκωσε ἄνθρωπο θὰ πρέπει νὰ θεωρεῖται λυσσασμένο. Μπορεῖ στὴν πραγματικότητα νὰ μὴν εἶναι. Ὅμως γιὰ νὰ εἴμαστε ἥσυχοι, θὰ πάρωμε τὸ ζῶο, θὰ τὸ ἀπομονώσωμε καὶ θὰ τὸ πᾶμε γιὰ ἐξέτασι στὸ Δημόσιο Λυσσιατρεῖο. Ὅπου δὲν ὑπάρχει Λυσσιατρεῖο, τὸ ζῶο θὰ τὸ ὁδηγήσωμε στὸν πιὸ κοντινὸ κτηνίατρο. Λὲν θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ σκοτώσωμε τὸ ζῶο ποὺ δάγκωσε ἕναν ἄνθρωπο, ἐκτὸς φυσικὰ ἂν παρουσιάζῃ φανερὰ συμπτώματα λύσσας. Ἂν ὅμως τὸ ζῶο ψοφήσῃ, τότε θὰ πρέπει νὰ στείλωμε τὸ συντομώτερο τὸ κεφάλι του στὸ Λυσσιατρεῖο γιὰ νὰ ἐξετασθῇ. Μὴ ξεχνᾶμε ὅτι ὅσο πιὸ σύντομα πᾶμε τὸ ζῶο γιὰ ἐξέτασι, τόσο καλλίτερα γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Γιατὶ ἔτσι μπορεῖ νὰ ἀρχίσῃ γρηγορότερα τὴν θεραπεία. Ἐπίσης, ἂν τὸ ζῶο ποὺ μᾶς δάγκωσε ψοφήσῃ ἢ χαθῇ, τότε θὰ ἀρχίσωμε ἀντιλυσσικὴ θεραπεία. Μπορεῖ νὰ εἴμαστε σύγουροι ὅτι δὲν χρειάζεται ἀντιλυσσικὴ θεραπεία. μόνον ὅταν τὸ ζῶο ποὺ μᾶς δάγκωσε, βρεθῆ στὴν ἐξέτασι ὑγιές. Ἀλλὰ καὶ τότε ἀκόμη θὰ πρέπει νὰ ἀπομονωθῇ καὶ ἀφοῦ περάσουν 15 ἡμέρες καὶ ἐξετασθῇ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά. Ὅταν ἕνας σκύλος δαγκώσῃ ἄνθρωπο, ὁ τελευταῖος πρέπει ἀμέσως νὰ καθαρίσῃ προσεκτικὰ μὲ σαπουνι καὶ νερὸ τὴν πληγὴ καὶ μετὰ νὰ τὴν κουτηριάσῃ μὲ ἰώδιο. Αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς δὲν πρέπει νὰ κάνη καὶ ὅσα ἀναφέραμε πρὶν καὶ νὰ μὴ τρέξῃ νὰ ὑποβληθῇ σὲ θεραπεία. Ἡ θεραπεία αὐτὴ γίνεται δωρεάν, στὸ Δημόσιο Λυσσιατρεῖο Ἀθηνῶν, τὸ Δημοτικὸ Λυσσιατρεῖο Θεσσαλονίκης καὶ σὲ ὅλα τὰ Ὑγειονομικὰ Κέντρα τοῦ Κράτους ποὺ λειτουργοῦν στὴν πρωτεύουσα κάθε Νομοῦ.

Γιὰ ν' ἀποφύγουμε τὸν τρομερὸ κίνδυνο τῆς λύσσας καὶ τὴν τελαιπωρία τῆς ἀντιλυσσικῆς θεραπείας πρέπει νὰ προσέχουμε καὶ προφυλάσσουμε τὰ ζῶα μας. Γι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ μὴν ἀφίνουμε οὔτε στιγμὴ τὸ σκύλο μας νὰ γυρίζῃ τὶς γειτονιὲς χωρὶς φίμωτρο καὶ χωρὶς νὰ τὸν συνοδεύουμε, γιατὶ ἔτσι εἶναι πιθανὸν νὰ γυρίσῃ στὸ σπίτι μὲ τὸ μικρόβιο τῆς λύσσας, ποὺ θὰ τοῦ μεταδώσῃ κάποιος ἀδέσποτος λυσσασμένος σκύλος.

Νὰ τὸν μπολιάζουμε κάθε χρόνο μὲ ἀντιλυσσικὸ ἐμβόλιο σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας.

Νὰ ἐφαρμόζουμε πιστὰ ὅσα ἀκούσαμε. Κ.

ΦΡΟΥΤΑ

Πολλὰ ἔχουν γραφεῖ καὶ ἔχουν εἰπωθῆ γιὰ τὴν θρεπτικὴ ἀξία τῶν φρούτων. Λίγοι ὅμως γνωρίζουμε τὴν ἀξία τους καὶ τὶς θρεπτικὲς ἱκανότητες τῶν χυμῶν τους. Πραγματικὰ τὰ φροῦτα ἀποτελοῦν μιὰ ἐξαίρετη τροφὴ γιατὶ περιέχουν ἀναγκαῖα θρεπτικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴν συντήρησι καὶ ἀνάπτυξι τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὸ φυσικὰ δὲν σημαίνει ὅτι τὰ φροῦτα μποροῦν νὰ ἀντικαταστήσουν τὸ φαγητό. Οἱ θρεπτικὲς ὅμως οὐσίες ποὺ περιέχουν εἶναι πολύτιμες. Πρῶτα-πρῶτα περιέχουν πολλὰ σάκχαρα, τὶς οὐσίες δηλαδὴ ἐκεῖνες μὲ τὶς ὁποῖες τὸ σῶμα κινεῖται καὶ ζεσταίνεται. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, δηλαδὴ τῆς περιεκτικότητος σακχάρων, τὰ σταφύλια ἔρχονται στὴ πρώτη θέσι, 300 δράμια σταφύλια ἔχουν 140 ἕως 250 γραμμάρια σάκχαρη. Ὕστερα τὰ μῆλα, τὰ κεράσια, τὰ ἀχλάδια, τὰ ροδάκινα, τὰ βερύκοκα, τὰ πορτοκάλλια, ἡ φράουλα καὶ τὰ λεμόνια. Ἂν ὑπολογίσουμε πὼς ἕνα δράμι ἀντιστοιχεῖ σὲ 3,2 γραμμάρια, θὰ δοῦμε τὶ πλοῦτο περιέχουν τὰ φροῦτα σὲ σάκχαρα, ποὺ ἀποτελοῦν πηγὴ θερμιδων τόσον ἀπαραιτήτων γιὰ τὴν διατήρησι τοῦ ὀργανισμοῦ μας.

Καὶ ἀπὸ ἀπόψεως περιεκτικότητος θερμίδων τὰ σταφύλια ἔρχονται πάλι πρῶτα. Δηλαδὴ ἂν φᾶμε 150 δράμια σταφύλια πέρνουμε 790 ἕως 900 θερμῖδες. Αὐτὸ γίνεται ἀκόμη πιὸ σημαντικὸ ἂν μάθουμε πὼς ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ τραφῇ καλὰ χρειάζεται τὸ 24ωρο 3.000 θερμῖδες περίπου.

Μετὰ τὰ σταφύλια ἔρχονται καὶ πάλι τὰ μῆλα 150 δράμια μῆλα μᾶς δίνουν 540 θερμῖδες, τὰ κεράσια 460, τὰ πορτοκάλλια 400 καὶ ἀκολουθοῦν τὰ ἀχλάδια, τὰ ροδάκινα καὶ τελευταῖα τὰ ξυνά.

Ἀλλὰ τὰ φροῦτα ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σάκχαρο μᾶς δίνουν καὶ κάτι ἄλλο. Κάτι ἐξ ἴσου πολύτιμο γιὰ τὴν ὑγεία μας. Ἐξασφαλίζουν στὸν ἀνθρώπινο ὀργανισμὸ τὴν λειτουργία τῶν ἐκκρήσεων καὶ συμβάλλουν στὴν παραγωγὴ λευκώματος καὶ λίπους, δύο πραγμάτων πολὺ ἀπαραιτήτων στὸν ὀργανισμό μας.

Γιὰ νὰ κατανοήσουμε ἀκόμη περισσότερο τὴ θρεπτικὴ ἀξία τῶν φρούτων, θὰ πρέπη νὰ ξέρουμε πὼς τὶς 900 θερμῖδες ποὺ μᾶς δίνουν 150 δράμια σταφύλια, μᾶς τὶς δίνουν 300 δράμια πατάτες ἢ 300 δράμια γάλα. Δηλαδή, ἂν φᾶμε 300 δράμια πατάτες ἢ 150 δράμια σταφύλια, ὁ ὀργανισμός μας πέρνει τὶς ἴδιες θερμίδες.

Ἀλλὰ τὰ σταφύλια, ποὺ τόσα ἄφθονα ἔχει ἡ χώρα μας, εἶναι ἀκόμη πολύτιμη τροφὴ γιὰ ὅλους ὅσους ἐργάζονται χειρονακτικά, γιὰ τὰ παιδιὰ ἰδίως τὴν ἐποχὴ ποὺ βγάζουν τὰ δόντια τους καὶ γιὰ τοὺς ἡλικιωμένους.

Οἱ σταφυλοχυμοὶ εἶναι ἐπίσης πολύτιμοι στὶς περιπτώσεις πεπτικῶν ἀνωμαλιῶν, δυσκοιλιότητος καὶ ἀκόμη ὅταν ὁ ὀργανισμός μας δείχνει διάθεσι γιὰ ρευματισμούς, ἀρτηριακὴ πίεσι καὶ ἀρτηριοσκλήρωσι.

Ὁ γρυσὸς λοιπὸν αὐτὸς καρπὸς ποὺ εἶναι ἄφθονος στὴ χώρα μας συμβάλλει ἀποτελεσματικὰ στὴ διατροφὴ τοῦ λαοῦ μας.

Χρειάζεται ὅμως προσοχὴ ὅταν τρῶμε φροῦτα, θὰ πρέπει νὰ τὰ πλύνουμε καλά, ἰδίως τὰ σταφύλια γιατὶ τὰ τελευταῖα ραντίζονται μὲ γαλοζήπετρα, ποὺ ὅταν τὴν καταπιοῦμε μπορεῖ νὰ μᾶς προκαλέσῃ καὶ δηλητηρίασι.

Ἐπίσης ἀπὸ τὰ ἄπλυτα φροῦτα μεταδίδεται καὶ ἡ σοβαρὴ ἀρρώστεια ἀμοιβίδωσις.

Τρῶτε λοιπὸν φροῦτα ἄφθονα καὶ ἰδίως σταφύλια, ἀλλὰ πάντοτε καλοπλυμένα. Α.

Ἱστορικὰ Σημειώματα

Η ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΚΑΙ Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ DRINOV

5ον (*Τελευταῖον*) — *ΔΗΜ. ΖΑΓΚΛΗ, Ὑποστ)γου ἐ. ἀ.*

2. Ὁ Γυμνασιάρχης Διογένης Ξανάλατος εἰς τὸ βιβλίον του «Τὰ ὅρια τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν Βαλκανικὴν (ἔκδ. 1945) καὶ τὴν σελίδα 29 γράφει τὰ ἑξῆς: «Πολλοὶ Βούλγαροι ἰσχυρίζονται, ὅτι τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἓν μέρος τῶν Βουλγάρων, ἔφυγε πρὸς δυσμὰς καὶ ἵδρυσεν εἰς τὴν περὶ τὴν Ἀχρίδα χώραν ἀνεξάρτητον ἡγεμονίαν, τὴν ὁποίαν ἰσχυροποίησεν ὁ Σαμουήλ. Αἱ πηγαὶ ὅμως πᾶν ἄλλο ἢ τοιοῦτον τι ἐπιτρέπουν. Αὗται μαρτυροῦν ἀντιθέτως, ὅτι ὁ Τσιμισκῆς ἐγένετο εἰς τὴν Βουλγαρίαν δεκτὸς ὡς ἐλευθερωτὴς καὶ οὐδεμίαν μετακίνησιν Βουλγάρων ἢ ἵδρυσιν ἡγεμονίας περὶ τὴν Ἀχρίδα ἔχομεν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἄλλως τε οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ Βούλγαροι συμφωνοῦν».

Ὁ ἴδιος εἰς τὸ βιβλίον του «Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Βούλγαροι εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην» (ἔκδ. 1944, Τόμ. Α') καὶ τὴν σελίδα 30 γράφει τὰ ἑξῆς: «Τὸ δυσκολώτερον πρόβλημα διὰ τοὺς προπαγανδιστὰς τῆς Βουλγαρίας ἦτο καὶ εἶναι ἡ παρουσίασις τοῦ Σαμουὴλ ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ συνεχιστοῦ Βουλγαρικοῦ κράτους εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν. Διὰ τοῦτο καὶ πρὸς τὴν χώραν αὐτὴν ἐστράφη ὁλόκληρος ἡ προσοχὴ τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας. Τὸ βασικὸν πρόβλημα εἶναι: Ὑπῆρχον ἢ δὲν ὑπῆρχον Βούλγαροι ἐκεῖ; Πῶς ὁ Σαμουὴλ ἦτο ἀρχηγὸς βουλγαρικοῦ κράτους; Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅμως καὶ σημαντικόν, ὅτι μόλις τὸ 1876 διὰ πρώτην φορὰν, δηλαδὴ τὴν ἐποχὴν τῶν μεγάλων σχεδίων τῆς Τσαρικῆς Ρωσίας διὰ τὰ Στενά, ἀνεφάνη εἰς τὴν Μόσχαν τὸ πρῶτον βιβλίον μὲ τὴν θεωρίαν ὅτι τὸ κράτος τοῦ Σαμουὴλ ἦτο συνέχεια τοῦ κράτους τοῦ Συμεών, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν ὑποτάξει ὁ Τσιμισκῆς (Ντεύνωβ οἱ δυτικοὶ Σλαῦοι καὶ τὸ Βυζαντιον κατὰ τὸν 10 αἰῶνα, Μόσχα 1876). Ἔκτοτε αἱ θεωρίαι ἐπολλαπλασιάσθησαν, διὰ νὰ καταλήξουν ὅμως ὅλαι εἰς τὸ ὅτι ἡ Δυτικὴ Μακεδονία κατείχετο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων. Πρὶν ὅμως φθάσουν εἰς τὸ συμπέρασμα αὐτὸ οἱ Βούλγαροι, πρέπει νὰ συμφωνήσουν μεταξύ των ἐπὶ τῶν ἑξῆς: Πότε ἱδρύθη τὸ κράτος τοῦτο καὶ ποῖος ὁ ἰδιοκτήτης του; Ἦτο δηλ. ὁ Μιχαὴλ ὁ υἱὸς τοῦ Πέτρου τὸ 929, ἢ ὁ Νικόλαος καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ 927 ἢ πάντως ἐπὶ Βορίδος Β', ἢ ὁ Σισμὶν καὶ ὁ υἱός του Δαβίδ, ἢ τέλος ὁ Πρέσιαν καὶ ὁ Ὁμορτάγ; καὶ ἂν ἦσαν οὗτοι δύο διαφορετικὰ πρόσωπα ἢ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μὲ δύο ὀνόματα. Ἐπίσης πρέπει νὰ συμφωνήσουν διὰ τὴν καταγωγὴν τοῦ Σαμουὴλ (ἂν ἦτο δηλ. Βούλγαρος, Ἀρμένιος, Ρῶσος, Σλαῦος κ.λ.π.) καὶ διὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐγένετο ἡγεμών, τὸ 976, τὸ 980, τὸ 986, τὸ 997 ἢ τέλος τὸ 1002; Πρέπει νὰ συμφωνήσουν κυρίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος πῶς εὑρέθησαν εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν Βούλγαροι κ.λ.π.»

3. Ὁ **OSTROGORSKV**, Σλαῦος ἱστορικὸς ἐκ τῶν νεωτέρων, εἰς τὸ βιβλίον του (**GESCHICHTE DES BVZANTINISCHEN STAATES MVNCHEN** 1940, σελ. 213) γράφει τὰ ἑξῆς: Ἡ θεωρία τοῦ **DRINOV** ὅτι ὑπῆρχεν δυτικὸν Βουλγαρικὸν κράτος ὑπὸ τοὺς Σισμανίδας ἐτέθη ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης κατὰ μέρος.

Πιστεύομεν ὅτι τὰ ἀληθῆ γεγονότα δυνάμεθα νὰ τὰ ἀνεύρωμεν μόνον εἰς τοὺς ἱστορικοὺς καὶ χρονογράφους τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐξελίχθησαν ταῦτα, καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς πολὺ βραδύτερον, διότι οὗτοι εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν πολλάκις τελείως διαφορετικῶν, λόγῳ τῆς ἐξελίξεως γεγονότων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν κρίνουσι καὶ τὰ προηγούμενα. Δὲν δυνάμεθα π.χ. νὰ δώσωμεν μεγαλυτέραν πίστιν εἰς τοὺς Ζωναρᾶν καὶ Κεδρηνὸν ζήσαντας τὸν ΙΑ' αἰῶνας διὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ (ἀρχὴ ΣΤ' αἰῶνος) ἀπὸ τοὺς ζήσαντας καὶ γράψαντας τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς των, ἐφ' ὅσον δὲν στηρίζονται ἐπ' αὐτῶν, ἤτοι τοῦ Προκοπίου καὶ μετέπειτα τοῦ Θεοφάνους, γραφέντα ἔστω καὶ ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ μοναχικοῦ πείσματος (Θεοφάνης). Ἐπίσης πιστεύομεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ στηριχθῶμεν ἀπολύτως εἰς ὕμνους πρὸς ἓν πρόσωπον, ἰδίᾳ εἰς τὰ συναξάρια τῶν ἁγίων πατέρων, γραφέντα ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν προσώπων τούτων καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ φανατικοὺς μοναχοὺς καὶ εἰς τοὺς ὁποίους δὲν γράφονται ἀμερόληπτως ἱστορικὰ γεγονότα, ἀλλὰ προσωπικὰ καὶ δὴ ὅταν ἀναφέρωνται εἰς θεῖα πρόσωπα. Δύναται νὰ παραβάλῃ τις τὰ πλεῖστα τῶν τοιούτων γραπτῶν πρὸς τοὺς ἐκφωνουμένους λόγους, εἴτε κατὰ τὴν κηδείαν, εἴτε κατὰ τὰ μνημόσυνα φιλιάτων προσώπων. Οἱ λόγοι οὗτοι ἀποτελοῦσιν ὕμνους πρὸς τὸ τιμώμενον πρόσωπον, ποτὲ ὅμως ἀμερόληπτον ἱστορίαν.

Συμπέρασμα: 1. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ κράτους ὑπὸ τοῦ Τσιμισκῆ τῷ 972 μ.Χ., οὐδεὶς πυρὶν βουλγαρικοῦ κράτους ἀπέμεινεν εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς Χερσονήσου ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν.

2. Εἰς τὴν δυτικὴν καὶ βόρειον Μακεδονίαν οὐδέποτε προϋπῆρξε τοῦ Σαμουὴλ βουλγαρικὸν κράτος ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν. Τὸ κράτος τοῦτο ἐδημιουργήθη ὑπὸ τοῦ Σαμουὴλ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τσιμισκῆ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐμφυλίων ἀγώνων τῶν Ἑλλήνων (στάσις Βάρδα Σκληροῦ, Βάρδα Φωκᾶ κ.λ.π) ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ὡς καὶ τῶν πολέμων τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν διαφόρων ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐχθρῶν τοῦ Κρίτους. Τοῦτο διετηρήθη μέχρι τῆς διαλύσεώς του ὑπὸ τοῦ Βασιλείου τοῦ Β' τοῦ Βουλγαροκτόνου τὸ ἔτος 1018 (κατάληψις τῆς Ἀχρίδος)

3. Ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ **DRINOV** ὑποστηριζόμενα ἀποτελοῦσιν ἱστορικὸν μυθολόγημα καὶ ὄχι ἀμερόληπτον ἱστορίαν.

ΤΕΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Σὰν ἔβλεπα τὸ χείλη σου ποὺ [χαρωπὰ γελοῦσαν,
καὶ μ' ἄδολη καρδιὰ
κελαϊδισμὰ τὰ λόγια σου ὁλόγυρα [πετοῦσαν
ὅπως πουλάκια ἀπὸ κλαδιὰ σ' [ἄλλα πετοῦν κλαδιά.

Δὲν ἔννοιωθα ἡ γλυκειὰ φωνὴ [πὼς πίκρες μοῦ τοιμάζει
κ' ἡ ἄκακη ματιὰ
σὰν σπίθα ποὺ σὲ θημωνιὲς [ἠλιόστεγνες φωλιάζει
πὼς ἄσβηστη μέσ' στὴν ψυχὴ θὰ [μάνσβε φωτιά.

Φωτιὰ ποὺ πάντα θρέφεται καὶ [πάντα δυναμώνει,
γιατὶ σὲ λαχταρῶ
καὶ θέλω ἡ φλόγα μέσα μου νὰ [βόσκη, νὰ μὲ λυώνη,
μὰ νὰ σ' ἀκούω πάντα καὶ νὰ [σὲ θωρῶ.

ΑΛ. ΠΑΛΛΗΣ

Ἐκλεκτοὶ συνεργάται

Ο κ. ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Νέος Ὁρίζων» ἀναδημοσιεύομεν περικοπὲς τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκλεκταὶ φυσιογνωμίαι» δημοσιευθεῖσαν παρὰ τοῦ δημοσιογράφου κ. Στάθη Δάγλαρη βιογραφίαν τοῦ πολυτίμου συνεργάτου μας κ. Ξενοφῶντος Χατζησαράντου.

Ὁ κ. Ξενοφῶν Ι. Χατζησαράντος, ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 1908. Εἶναι υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Ι. Χατζησαράντου, ἀπογόνου τοῦ Φιλικοῦ Χατζησαράντου, ὅστις ἀπέθανεν ἐν Τριπόλει τὸ ἔτος 1864 καὶ κατέλιπε διὰ διαθήκης 15 000 δραχμὰς διὰ τὴν ἵδρυσιν Δημοτικοῦ Νοσοκομείου.

Ὁ κ. Ξενοφῶν Χατζησαράντος ἀπεφοίτησε τοῦ Γ' ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου, εἰς ἡλικίαν δὲ 18 ἐτῶν, ἤτοι τὸ 1926, ἐκδίδει καὶ διευθύνει ἐν Ἀθήναις τὴν ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα «Βασιλικὸς Ἀετός», ἥτις ἀπετέλεσε σταθμὸν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ πνευματικὴν ζωὴν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τὸ ἔτος 1927 ἀναλαμβάνει καθήκοντα ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὡς τοιοῦτος, ὁ κ. Ξ. Χατζησαράντος ἐξετέλεσε τὸ καθῆκον του κατὰ τὸν ἰδανικώτερον τρόπον, ὥστε ἡ διέλευσίς του ἐκ τοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργείου ὑπῆρξε φωτεινοτάτη. Τὸ ἔτος 1930 ὡρκίσθη ὡς δικηγόρος καὶ ἔκτοτε δικηγορεῖ ἐνεργῶς ἐνώπιον ἁπάντων τῶν Δικαστηρίων τῆς Πρωτευούσης.

. . . . . .

Ὁ κ. Ξεν. Χατζησαράντος, ἐπὶ 25 συναπτὰ ἔτη, τυγχάνει Πρόεδρος τῆς «Συνταγματικῆς Νεολαίας», διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Γάλλος ἱστορικὸς Ἐδουάρδος Ντριὼ ἔγραψεν ὁλόκληρον κεφάλαιον, τοσοῦτον δὲ συνεκινήθη διὰ τὴν δρᾶσιν της, ὥστε ἀφιέρωσεν ἓν ἐκ τῶν σπουδαίων βιβλίων του εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς.

Ὡς δημοσιογράφος, ὁ κ. Χατζησαράντος εἶναι εὐσυνείδητος ἔντιμος, σαφὴς θαρραλέος καὶ δίκαιος.

Γενικῶς, ἡ ἀρθρογραφία του, αἱ ἐπιστημονικαὶ μελέται του καὶ τὰ διάφορα ἐκδοθέντα βιβλία του, παρουσιάζουν τὸν κ. Ξενοφῶντα Χατζησαράντον ὡς ἄνθρωπον ὑπέροχον ἀξίας, μὲ ζωηρὰν ἀντίληψιν, ἰσχυρὰν διορατικότητα, σπανίαν πνευματικὴν ἑτοιμότητα, πλουσίαν μόρφωσιν, δυναμικόν, ἀλτρουϊστήν, χαλκέντερον μαχητὴν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ λαμπρὸν κοινωνικὸν ποδηγέτην.

ΜΑΧΟΣ Γ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ

Ἠλεκτροκαρδιογράφος τελευταίου συστήματος καὶ μεγίστης ἀκριβείας.

Δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Πλάτωνος 1 (Παραπλεύρως Πρακτορ. Αὐτοκινήτων Χαλκιδικῆς).
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τηλ. 62—21

Τελευταῖα ἑβδομὰς

Τὸ ἐν Πολυγύρῳ Κατάστημα Νεωτερισμῶν

ΧΡΙΣΤΟΥ ΤΟΡΤΟΠΙΔΟΥ

Λόγῳ τέλους τῆς ἐποχῆς, ἀπὸ 7ης μέχρι 27ης Αὐγούστου, προσφέρει μεγάλας ἐκπτώσεις εἰς ὅλα τὰ εἴδη νεωτερισμοῦ.

Τελευταῖα ἑβδομὰς

ΑΘΑΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Μαιευτὴρ — Χειροῦργος — Γυναικολόγος

Ἐγνατίας 148 — Θεσσαλονίκη
ΤΗΛ. 49 87 — 70 128

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	*Δραχ. 60*
Κοινοτήτων	» *150*
Διαφ. Ὀργανισμῶν	» *150*
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια	*15*

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. δρχ. 3 κατὰ στίχον

Ὑπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Σταγειρίτισσαν Μ.Β. Μετιξὺ τῶν ἀγώνων μας τὸ ζήτημα τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ Ἀριστοτέλους κατέχει πρωτεύοντα θέσιν. Νὰ εἶσθε λοιπὸν βεβαία ὅτι ἀφοῦ ὑπάρχει ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ὁ ἀνδριὰς θὰ ἀναγερθῆ συντόμως παρὰ τὰ ἐμφανιζόμενα ἐμπόδια.

κ. Περσεφόνην Τριανταφύλλου, κ. κ. Δρόσον Βαλσαμάραν, Δημ. Δαλαβέραν, Ἀγαπηὶὸν Τρικαλιώτην, Σταῦρον Τριανταφυλλίδην, Ἀστερ. Παπαμάξιμον, Δημ. Καρρᾶν, Νικ. Λαγόν, Στυλ. Φωκήν, Γεωργ. Σκορδέλην, Νικ. Γεωργιάδην, Γεωργ. Δανιηλίδην, Ἀχιλ. Παπᾶτσαν, Γεώργ. Γλάστραν, Χρῖστ Οἰκονόμου, Μιχ Κοζίρην Θεσσαλονίκην.

κ. κ Βασιλ. Κασσουδάκην, Λάσκον Τουμπάκην Ν. Πλάγια.

κ. κ. Δημ. Κράτην, Δημ. Παπαρουστσῆν, Δημ. Τζιτσιφίλλην, Νέα Τρίγλια.

κ. κ. Ἀνδρ Λέλεκαν, Ἀντων Βακαλούδην Ἐλαιοχώρια.

κ. Λεων. Σαργιανίδην Πετράλωνα

κ. κ. Δημ. Ν. Τσόπουλον, Γεώργ Τῖτον, Κωνστ. Ταβλαρίδην Ν. Γωνιᾶ

κ. κ. Εὐστράτ. Εὐθυμιάδην, Γρηγ. Εὐθυμιάδην, Κωνστῖνον Εὐαγγέλου, Κωνστ Τριανταφιλλίδην, Δημ. Μανιατζῆν, Ἀθαν. Κοῦρραν. Γεώργ. Βαγκλῆν, Δημ. Κατίγκαν Λάκκωμα.

κ κ.Κ.Χουβαρδᾶν, Χριστοδ Κωνσταντινίδην, Μιχ Σπυρόπουλον, Δημ. Τσώνην, Δημ. Μυλωνᾶν Ἄγ Παῦλον.

κ. κ. Δημ Δαμιανόν, Ἀθαν. Τσαγανόν, Χαράλ. Πασαλῆν Ν. Καλλικράτειαν.

κ. κ. Παναγ Δαμάσκον, Ἀστέριον Παρούσην, Μόσχον Παπαμέτην, Ἀθ. Κωνσταντάραν, Δημ. Κωνσταντάραν, Κωνστ. Καραγιάννην Πορταριᾶν.

κ. κ. Ἀντών. Ζάγκαν, Ἰωάν. Βακαλούδην, Ἰωάν. Παρτάλην, Κωνστ. Παπαθανασίου, Ἰωάν. Ὀκλιλιώτην, Χρῖστ. Μιχαῆλον, Θεόδ. Σιδηρόπουλον, Διαμ. Βιλοδῆμον, Πέτρ. Καϊτατζῆν Ν. Ὄλυνθον.

κ. κ. Χαριλ. Μπασλῆν, Γεώργ. Παπαδόπετρον, Γεώργ. Τσουπλῆν, Ἀπ. Μπαλῆν, Ἰωάν Τρατσέλαν, Ἀστέρ. Σάλκον, Γεώργ. Οὐζούνην, Ἰωάν. Ν. Σαμαρᾶν Ἄγ. Μάμαντα.

κ. κ. Σωκράτ. Δημόπουλον, Γεώργ Ἀγαθόν, Ἰωάν. Δαλαμπῆρον, Δημ. Τερτελῖκον, Ἄγγελον Φασολιώτην, Μιχαὴλ Ξυπολητᾶν, Ἄγγελ. Γεωργούδην, Κωνστ Τζέκην, Κωνστ. Ντενίκην, Θωμᾶν Ἀθανασίου καὶ Ἰσμήνην Παπίστα Ν. Μουδανιά.

κ. κ. Ἀθανασ Ντότσιον, Ἀντών. Κοκκινάδᾶν, Ἀναστ. Κούρταλην, Ἀντών. Ἀϊδωνίδην, Σωτήρ. Μπαμπλῆν, Δημ. Βαϊραμίδην Διονύσιον.

κ. Ἀναστ. Πασαλῆν καὶ Γεωργικὸν Πιστοτ. Συν)σμὸν Ζωγράφου.

κ. κ. Ἄγγελ. Μαυρίδην, Ἄνθιμ Τσακλίδην Ν Φλογητά.

κ κ. Χριστόδ. Χαιζηδήμου, Ἀθαν. Μπάγιον, Δημ. Μπενάκην, Νικ. Βλαχάκην Ν. Πλάγια.

κ. Νικ. Τσοπούρογλου Μεταμόρφωσιν.

κ. Δημ. Μιτσούδην Ἀρναίαν

κ. Γεώργ. Τσιολάκην Ταξιάρχην.

κ. Ἀθαν. Βασιλάκην Ἐνταῦθα.

κ. Θεοχ. Σαμαρᾶν Στρατονίκην.

Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν.

Παληὲς Ἱστορίες

ΘΑΝΑΣΗΣ Ο ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ

ΑΧΙΛ ΔΑΣΚΑΛΟΥΔΗ

Ὁ Θανάσης ὁ Καραμπελιᾶς δὲν ἦταν γέννημα τοῦ χωριοῦ μας. Μᾶς ἦρθε πεσκέσι σὰν καὶ ἄλλους μερικούς, ποὺ καταστάλλαξαν στὸ χωριό, ὕστερα ἀπὸ περιπλάνησι, κύριος οἶδε, σὲ πόσους τόπους. Μ' ἂν ὅμως γιὰ τοὺς ἄλλους δὲν ἤξερε κανένας ποῦθε κρατάει ἡ σκούφια τους, γιὰ τὸ γέρο Θανάση ὅλοι ξέρανε τὰ οἰκογενειακά του, ἀφοῦ ἡ γενέτειρά του ἦταν τὸ Ζαγκλιβέρι, τὸ μεγαλοχώρι, ποὺ ἀπεῖχε δὲν ἀπεῖχε δύο τσιγάρων δρόμο καὶ ποὺ ὅλοι εἶχαν πάει κάποιο Σάββατο στὸ παζάρι. Στὸ χωριὸ ὁ γέρο Καράμπελιᾶς ἦταν κάτι, σὰν δημοσυντήρητος νὰ ποῦμε, δικαίωμα ποὺ τὸ ἀπέκτησε μονάχος του καὶ ποὺ τὸ ἐπέβαλε χωρὶς δυσκολία ἔτσι **IPSO IURE** καὶ ποὺ οἱ χωριάτες τὸ παραδέχθηκαν σὰν ἔθιμο σὰ νόμο. Ἔμοιαζε δηλαδὴ σὰν ἐκεῖνα τὰ βακούφια κριάρια ἢ τραγιά, ποὺ κάποιος τὰ χάρισε στὴν ἐκκλησία κι' αὐτά, ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀλωνζουν μέσα στ' ἀμπέλια καὶ στὰ σπαρτά, νὰ βόσκουν ὅπου τοὺς ἀρέσει καὶ τοὺς κάνει τὸ κέφι, χωρὶς νὰ μπορεῖ κανένας νὰ τὰ πειράξει γιατὶ εἶναι σὰν τὰ Ταμποῦ τῶν μακρυνῶν ἐκείνων νησιῶν ποὺ θεωροῦνται ἱερὰ καὶ τὰ σέβονται ὅλοι. Τὸ πιὸ συνηθεισμένο του στέκι ἦταν τὸ σπίτι τῆς γρηᾶς Σύρμης τῆς μαμμῆς καὶ κεῖ θὰ τὸν εὕρισκε κανεὶς ἂν τὸν ἤθελε, γιατὶ πολλὲς φορὲς τὸν χρειαζόντουσαν οἱ χωρικοί. Ἤξερε νὰ βάζη στὸν τόπο του ἕνα βγαλμένο καὶ ἐξαρθρωμένο κόκκαλο νὰ μαλάξη ἕνα πονεμένο χέρι νὰ βάλη στὶς κλάπες ἕνα σπασμένο πόδι. Ἔτσι ἀνταπέδιδε τὴν φιλοξενία καὶ ποτὲ κανεὶς δὲν βαρυγκόμασε κι' ἦταν περιζήτητος παντοῦ. Τὶς περισσότερες φορὲς ἦταν ἀγροφύλακας—ὑπεκτσῆς καὶ φορεῖσε ἀσίκικα τὸ παληὸ πηλίκιο ποὺ κάποιος χωροφύλακας τοῦ εἶχε χαρίσει κι' τὶς ξεφτισμένες πέτσινες γκέτες. Ποτὲ δὲν τὸν θυμᾶμαι νὰ φοράει τσαρούχια, πόδεμα συνηθισμένο στὸ χωριό. Εἶχε πάντοτε σχεδόν, ἄρβυλλα χιλιομπαλωμένα ποὺ ὁ γέρο Πατσιτζῆς ὁ μπαλωματῆς τοῦ τὰ μπάλωνε μὲ μεγάλες σπαγγοραφὲς μὲ πετσιὰ ποὺ καθὼς λέγαν οἱ κακὲς γλῶσσες τὰ μάζευε ἀπὸ τὰ παληοπάπουτσα τῶν πεθαμένων στὸ γκούζιαβο. Μέσα στὰ καθήκοντα τοῦ ἀγροφύλακα ἦταν καὶ τὰ τοῦ ντελάλη. Ὁ ντελάλης στὸ χωριὸ ἀποτελεῖ τὸν τύπο, τὴν ἐφημερίδα μὲ τὴν ὁποία οἱ ἀρχὲς ἐπικοινωνοῦν καὶ εἰδοποιοῦν τὸ κοινὸ νὰ λάβη γνῶσιν ὡρισμένων ἐντολῶν. Ἔτσι ὅταν ὁ πρόεδρος ἤθελε νὰ γνωστοποιήση τὰ ὅρια τῆς ζώνης μέσα στὴν ὁποία ἀπαγορευόταν ἡ βοσκὴ κι' ὅταν ἐρχόταν ὁ εἰσπράχτορας γιὰ τοὺς φόρους, ὁ γέρο Καραμπελιᾶς, ἐρχόταν στὴ μέση τῆς πλατείας, στὸ μεσοχῶρι, στύλωνε τὰ πόδια του γερὰ ἅπλωνε τὸ δεξί του χέρι ἀκουμπισμένο στὴν γκλίτσα μὲ τὸν ἀντίχειρα πάνω στὴν καρφωμένη δεκάρα, ἀνασήκωνε τὸ κεφάλι κι' ἡ φωνή του βραχνὴ καὶ δυνατὴ σκορποῦσε τὸ ἄγγελμα στοὺς μαχαλάδες: «ΑΑΑκοῦστι χώραααα! τα χειὰ τοὺ προυΐ νὰ μαζιφτίτι οὔλνοι στοὺν καφινὲ τ' Πιπιρά, θα σᾶς διαβάσ' οὔ πρόϊδρας μιὰ διαταγὴ τσ' Νουμαρχίας. Νὰ μὴ λείψ' κανένας γιατὶ θὰ πέσ' πρόστιμου».

Κοντὰ στὸ εἰκονοστάσι τοῦ Ἁγίου Μοδέστου ἐκεῖ στου «στράφτ' τοῦ νιρὸ» στὸν φράκτη τοῦ ἀμπελιοῦ τοῦ Τσουκάλα ὑψωνόταν πέντε—ἕξη καραγάτσια. Ὁ Καραμπελιᾶς διάλεξε τὸ πιὸ ψηλό, ἔκοψε κλοριὰ μάζεψε χόρτα καὶ βοτάνια κι' ἔφτιασε μιὰ φωλιᾶ μέσα στὴν ὁποία κούρνιαζε κι' ἀπὸ κεῖ βίγλιζε τὸν κάμπο κάτω μακρυὰ μέχρι τοὺς πρόποδας τοῦ Ἄη—Λιᾶ. Εἶχε γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ κάτι παλαϊκὰ κυάλια μὲ τὰ ὁποῖα παρατηροῦσε τὸν κάμπο κι' ἀνεκάλυπτε τὰ ζᾶ ποὺ ἔβοσκαν στὰ σπαρτά.

Αὐτὰ τὰ κυάλια ἔγιναν ὁ ἐφάλτης τῶν γυναικῶν γιατὶ ὁ γέρο Καραμπελιᾶς ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ παρατηρητηρίου του, καθὼς ἔψαχνε δεξὸ—ζερβὰ στὸν κάμπο, τύχαινε νὰ πέση μέσ' τὸ ὀπτικὸ πεδίο τῶν διόπτρῶν του καὶ κάποια χωριάτισσα ποὺ ἀνασήκωνε τὰ φουστάνια της πίσω ἀπὸ κανένα θάμνο. Μποροῦσε τώρα ὁ γέρο Καραμπελιᾶς νὰ μὴν ἔβλεπε καὶ τίποτε τέτοιο. Μὰ τὸ βραδάκι κοντὰ στὴ βρύση διηγόταν πὼς εἶδε τὴν τάδε χήρα, μὲ τὰ κυάλια του, ποὺ εἶχε ἀνασηκώση τὰ φουστάνια της καὶ δρόσιζε τὰ χόρτα πίσω ἀπὸ τὴ βατσινιά. Γι' αὐτὸ οἱ γυναῖκες σὰν πήγαιναν πίσω ἀπὸ τὰ θάμνα νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους αὐτή, κύτταζαν πρῶτα ἕνα γύρω μὴν ἡ θέσι τους παρουσιάζει στόχο στὸ παρατηρητήριο τοῦ Καραμπελιά.

Ὅταν ἐρχόταν γύφτοι στὸ χωριό, πρῶτος ὁ γέρο Καραμπελιᾶς μάθαινε ποιὲς τέχνες γνωρίζει ὁ ἀρχιγύφτος, ἂν οἱ γύφτισες ξέρουν νὰ λύνουν τὰ μάγια, πόσα γαϊδαρομούλαρα πουλιῶνται καὶ ὅτι ἄλλο σχετικό. Φρόντιζε ἐπίσης, ποὺ θὰ φιλοξενηθοῦν οἱ χωροφύλακες καὶ ξέροντας ποιὰ νοικοκυρὰ διαθέτει λουκάνικα βούτυρο αὐγὰ καλὸ ρακί, χτυποῦσε τὴν πόρτα της καὶ κανόνιζε τὸ γεῦμα κοντὰ στὰ ἄλλα ἔκαμνε καὶ τὸν ἀπεικασάνο καταλάβαινε δηλαδὴ τὶ καιρὸ θὰ κάνη ἀπὸ τὸ πέταγμα τῶν πουλιῶν τὸ λάλημα τῶν κοκόρων.

Ἔτσι ζοῦσε τὴ ζωὴ του στὸ χωριὸ ὁ γέρο Θανάσης ὁ Καραμπελιᾶς καὶ μὲ καθαρὴ καρδιὰ καρτεροῦσε τὸν ἄγγελό του γιὰ νὰ τοῦ παραδώση ἀνὴ τὴν ψυχὴ του. Ποιὸς ξέρει ἂν ὁ Ἅγιος Πέτρος ἐκεῖ ψηλὰ στὸν οὐρανὸ δὲν τὸν ἔχει βάλει μπεξῆ στὰ σπαρτὰ τοῦ Παραδείσου. Δὲν ξέρω μοναχὰ ἂν ἐκεῖ στὴ χώρα τοῦ μακαρίου τοῦ ἐπέτρεψαν νἄχει τὰ κυάλια του!

Παγκράτι Ἀθήνα 18)8)55

ΔΩΡΕΑ

Ἡ κ. Ὀλυμπία Μαρέτη ἐκτελοῦσα τελευτσίαν ἐπιθυμίαν τῆς πρὸ ἡμερῶν ἀποβιωσάσης Μαρίας Μαλακούδη προσέφερεν ἐκ τῆς κληρονομίας της ἀνὰ 600 δραχμὰς εἰς τὸ Γυμνάσιον, Δημοτ. Σχολεῖον καὶ Μουσικὴν τοῦ Δήμου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΑΛΑΒΕΡΑΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ-ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
Ὁδὸς Ἐγνατίας 54, Τηλ. 63—64
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ Α. ΧΡΥΣΑΦΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Εἰδικὸς Παθολόγος
Βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3825
ἐγγράφου ὑπουργείου ὑγιεινῆς
ΒΑΛΤΑ

Β. ΑΜΠΡΑΧΑΜΙΑΝ
"ΕΙΔΗ ΣΠΟΡ"
ΣΤΟΑ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ 43 ΤΗΛΕΦ. 81—192
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ: Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν Ἀθλητικῶν Σωματείων
ΕΜΒΛΗΜΑ Ἀρίστη Ποιότης
ΤΙΜΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ — ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΠΥΡΓΑΔΙΚΙΩΝ

Πρὸς
Τοὺς κ. κ. Νομάρχην καὶ Βουλευτὰς Χαλκιδικῆς.

Τετρακόσιαι ψυχαὶ κάνουμε ἔκκλησι πρὸς ὑμᾶς ὡς ἐκπροσώπους τοῦ κράτους καὶ ἡμῶν, παρακαλοῦντες ὅπως δώσητε τὴν δέουσαν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ κατωτέρω αἰτήματος ἡμῶν. Ὁ συνοικισμὸς στερεῖται νεροῦ, τοῦ ἀναγκαιοτέρου διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Δύο πηγάδια τῶν ὁποίων τὸ νερὸ λιγοστεύει κατὰ τὸ θέρος, εἶναι τὰ μόνα ποὺ ὄχι ἐπαρκοῦν, ἀλλὰ ξεδιψοῦν ἀνθρώπους καὶ ζῶα· εἰς τὰ πηγάδια αὐτὰ κατέρχονται καὶ ἀνέρχονται καθ' ἑκάστην περὶ τὰ 150 δοχεῖα (κουβάδες) καὶ συνεπῶς γέμουσι πάσης ἀκαθαρσίας. Ἀλλὰ καὶ ὡς γνωστὸν ταῦτα ἀπέχουσι ἀπὸ τὸν κυρίως συνοικισμὸν περὶ τὰ 300—400 μέτρα καὶ οὕτω αἱ χεῖρες αἱ μεταφέρουσαι τὸ νερό, μακραίνουν, οἱ δὲ πνεύμονες φουσκώνουν μέχρι λιποθυμίας. Μὲ μιὰ λέξι τὸ νερὸ εἶναι μαρτύριο. Ὁ πρώην Νομάρχης εἶχε ὑποσχεθῆ ὅτι θὰ ἀπέστελλε «εἰδικὸν καθηγητὴν γιὰ μελέτη πρὸς γεώτρησιν». Γνωρίζομεν ὅμως εἰς ὑμᾶς ὅτι ἔξωθεν τοῦ χωρίου καὶ περὶ τὰ 2.600 μέτρα ὑπάρχει νερὸ ἄφθονο, καλό, τρεχάμενο, τὸ ὁποῖον «ἔρχεται στὸ χωριὸ» ἀλλά.. χρειάζονται σωλῆνες. Ἡ κοινότης ἀδυνανεῖ νὰ προμηθευθῆ τοιούτους λόγω πτωχείας. Ἂν ἦτο δυνατὸν τῇ ἐνεργείᾳ ὑμῶν καὶ μᾶς παρεχωροῦντο σωλῆνες, ὅπως ἐγένετο εἰς τὸν συνοικισμὸν Μεταμορφώσεως, οἱ κάτοικοι σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις θὰ ἀνελάμβανον τὸ ἄνοιγμα τῆς αὔλακος, διὰ προσωπικῆς ἐργασίας. Παρακαλοῦμεν ἐνδιαφερθῆτε, φροντίσατε διὰ παραχώρησιν σωλήνων, σώσατε τὰς ὡς ἄνω ψυχάς.

Πυργαδίκια 15—8—1955
Διὰ τοὺς κατοίκους Πυργαδικίων
ΑΘ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ἱερεὺς)

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 19.— Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ γενικὸν λογιστήριον τὴν χορήγησιν πιστώσεων διὰ τὸν διορισμὸν 400 δημοδιδασκάλων, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν Σχετικῶς ὑπεμιμνήσκετο ὅτι τὰ κενὰ ταῦτα θὰ αὐξηθοῦν ἔτι μᾶλλον, καθόσον ἐντὸς τοῦ ἔτους ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐξέλθουν λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἄνω τῶν 300 δημοδιδασκάλων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνεγέρσεως Διδακτηρίου Γυμνασίου Ν. Μουδανιῶν ἐκφράζει δημοσίως τὰς εὐχαριστίας του καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς κάτωθι κινητρόφους Ν. Μουδανιῶν κ. κ. Ντενίκην Βασίλειον, Μπαβέλην Ἀνδρέαν, Ζαμπέτογλου Χαριτ., Ζαμπέτογλου Ἀναστ., Γιάλβαλην Γεώργιον, Τερτιλῖκον Ἐμμανουὴλ καὶ Χ" Φώτην Δημήτρ., διὰ τὴν δωρεὰν αὐτῶν ἐκ δρχ. 2 600 διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Γυμνασίου μας.

Ν. Μουδανιὰ 14 Αὐγούστου 1955
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ε Ε Α.Δ.Γ.
Ν. Μουδανιῶν
ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

— Ὡς Πρόεδρος τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ν. Μουδανιῶν ἐκφράζω δημοσίως τὰς θερμὰς εὐχαριστίας εἰς τὸν κ. Σπῦρον Μενελάου, Ἑλληνοαμερικανὸν κοὶ κάτοικον Ν. Μουδανιῶν διὰ τὴν εὐγενῆ δωρεὰν αὐτοῦ εἰς τὴν Φιλαρμονικὴν μιᾶς γκράν—κάσσας ἀξίας δρχ. 1200

Ν Μουδανιὰ 14)8 55
Ὁ Πρόεδρος
ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

— Ἡ ἐρανικὴ ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως διδακτηρίου Γυμνασίου Πολυγύρου ἐκφράζει τὰς θερμὰς εὐχαριστείας του, πρὸς τὸ 40ον Κ.Τ.Ε.Λ διὰ τὴν εἰσφορὰν του, ἐκ δραχ. 1 500 διὰ τὴν ἀνέγερσιν Γυμνασίου Ν Μουδανιῶν

Ν Μουδανιὰ 17—8—55
Ὁ Δήμαρχος
Ὡς Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς
ΑΙΜ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἀριθμὸς 6821

Ἰράξις περιληπτικοῦ προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Βάλτης Γεώργιος Θ. Μάρκελλος, δηλοποιῶ ὅτι, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 105 τῆς 15 Αὐγούστου 1955 ἔτους πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Εἰρηνοδικείου Βάλτης Χρίστου Μπλιούμη ἐπισπεύσει τῆς Καλούδας συζύγου Συμεὼν Κοντογιάννη, τὸ γένος Ἀθανασίου Παραλῆ, κατοίκου Θεσσαλονίκης καὶ προσωρινῶς Ἀθύτου δικαιουμένης λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου Συμεὼν Ἀναστασίου Κοντογιάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3082 τρεῖς χιλιάδες ὀγδοήκοντα δύο τοῦ 1954 ἔτους ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρωτοδικῶν 1ον) Δραχμὰς 3900 τρεῖς χιλιάδας ἐννεακοσίας, ὑπόλοιπον ἐπιδικασθείσης διατροφῆς. 2ον) Δραχμὰς 9100 ἐννέα χιλιάδας ἑκατὸν διὰ διατροφήν. 3ον) Διὰ τόκους τῶν ἄνω ποσῶν δραχμὰς 1020 χιλίας εἴκοσι. 4ον) Διὰ τέλη ἀπογράφου δραχμὰς 2434 δύο χιλιάδας τετρακοσίας τριάκοντα τέσσαρας 5ον) Δι' ἀπόγραφον ἀντίγραφον, ἐπιταγὴν καὶ ἐπίδοσιν δραχμὰς 400 τετρακοσίας, ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμὰς 16854 δέκα ἕξ χιλιάδας ὀκτακοσίας πεντήκοντα τέσσαρας καὶ ταύτας νομιμοτόκως πλὴν τοῦ κονδυλίου τῶν τόκων ἐκ δραχμῶν 1020 χιλίων εἴκοσιν, ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς ἄχρις ἐξοφλήσεως θέλουσιν ἐκτεθῆ μετ' ἀναβολὴν δηλώσει τῆς ἐπισπευδούσης τοῦ κατὰ τὴν 14 δεκάτην τετάρτην Αὐγούστου 19 5 πλειστηριασμοῦ ταύτης κατὰ τοῦ ἰδίου, περὶ οὗ ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 6811 τῆς 2 Αὐγούστου 1955 ἔτους πρᾶξις μου περιληπτικὴ προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν, περὶ ὧν ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 6819 τῆς 14 Αὐγούστου 1955 σχετικὴ ἔκθεσις πλειστηριασμοῦ μου, εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἀπὸ τῆς 10 π.μ. μέχρι τῆς 12 ὥρας μεσημβρίας τὴν 28 εἰκοστὴν ὀγδόην Αὐγούστου, ἐ.ἔ. 1955, ἡμέραν Κυριακὴν ἐν Βάλτῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ πλειστηριασμῶν (ἔξωθι καφφενείου Βασιλείου Δούκου) τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 100 τῆς 24ης Ἰουλίου 1955 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τοῦ Εἰρηνοδικείου Βάλτης Χρίστου Μπλιούμη δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω δικαστικῆς ἀποφάσεως κατασχεθέντα κινητὰ τοῦ ὀφειλέτου ἤτοι τὰ 27 1)2 τοῖς ἑκατὸν ἑνὸς ἀλωνιστικοῦ συγκροτήματος, τύπου Ροῦστον, ἰντσῶν 36 καὶ τοῦ ἑλκυστῆρος τὰ 27 1)2 τοῖς ἑκατὸν τύπου Λάνς, ἵππων 30, μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων ἐν λειτουργίᾳ εὑρισκομένων εἰς θέσιν Ἁλώνια Νέας Φωκαίας ἐκτιμηθέντων ἀντὶ δραχμῶν 16500 δέκα ἕξ χιλιάδων πεντακοσίων. Ὡς πρώτη προσφορὰ θέλει χρησιμεύσει τὸ 1)3 ἓν τρίτον τῆς κατὰ τὴν κατάσχεσιν γενομένης ἐκτιμήσεως Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα συμφώνως τῷ νόμῳ ὑποχρεούμενον νὰ καταθέση τὸ ἐκπλειστηρίασμα νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως. Τὸ φερέγγυον τοῦ πλειοδότου εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ὡς ἐγγύησιν δραχμὰς 2000 δύο χιλιάδας καὶ ὡς ἔξοδα πλειστηριασμοῦ. Τὰ κηρύκεια, τὰ ἔξοδα καὶ δικαιώματα τοῦ πλειστηριασμοῦ βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἡ παροῦσα, ἧς τέλη δραχμαὶ 10 δέκα καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 25 εἴκοσι πέντε εἰσπρακτέαι, ἐν Βάλτῃ σήμερον τὴν 15 δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Δευτέραν, τοῦ 1955 χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἰδιόκτητον οἰκίαν Ἀθανασίου Χριστοδούλου Σχοινᾶ καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ πρὸς βεβαίωσιν. Ὁ Συμβολαιογράφος Βάλτης Γ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐν Βάλτῃ αὐθημερόν Ὁ Συμβολαιογράφος Βάλτης Γ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος «Προπονητὶ» Ν. Μαρμαρᾶ, εὐχαριστεῖ τὸν θίασον τῆς κ. Λέλας Καλογεράτου ὅστις ἔδωσε τὴν τελευταίαν παράστασίν του πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος μας. Αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς 400 δραχμας.

Ν. Μαρμαρᾶς τῇ 18)8)55
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΑΓΕΡΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ἐγνατίας 31α Τηλ. 53—42

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Γ'. Σ. Στρατοῦ – ΝΙΚΗ 8–2

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν συνηντήθησαν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Δημοτικοῦ Γυμναστηρίου τῆς πόλεώς μας εἰς φιλικὸν ἀγῶνα ἡ ἰσχυροτάτη ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ Γ'. Σώτατος Στρατοῦ καὶ ἡ ὁμὰς τῆς πόλεώς μας «Νίκη».

Ὁ ἀγών, τὸν ὁποῖον παρηκολούθησαν χιλιάδες θεατῶν, ὑπῆρξε ὡραιότατος. Οἱ ἀνωτέρας τεχνικῆς ποδοσφαιρισταὶ τοῦ Γ'. Σ. Σ. ἔκαμαν μᾶλλον ἐπίδειξιν τῆς ἐξαιρετικῆς τέχνης των, ἠδύναντο δὲ ἀσφαλῶς νὰ ἐπιτύχουν καὶ περισσότερα τῶν ἐπιτευχθέντων 8 τερμάτων, ἐὰν τὸ ἤθελον. Οὐχ' ἧττον ἐδοκίμασαν κάποιαν ἔκπληξιν ὅτε κατὰ τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον οἱ παῖκται τῆς Νίκης ἐπέτυχον τὸ πρῶτον καὶ ἐν συνεχείᾳ καὶ δεύτερον τέρμα.

Ὁ προπονητὴς τῆς Νίκης κ. Καλογιάννης καὶ τὸ Συμβούλιον ἐνήργησαν ἄριστα καλέσαντες τὴν ὡς ἄνω ὁμάδα, ἡ ὁποία εἶναι ἀνωτέρας κλάσεως, διότι ἡ ὠφέλεια τῶν παικτῶν μας ὑπῆρξε μεγάλη, ἐδοκιμάσθησαν δὲ οὗτοι κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἀποδειχθέντος ὅτι ἀρκετοὶ ἐκ τῶν νέων παικτῶν μας ἔχουν ἐξελιχθῆ ἱκανοποιητικῶς.

— Σήμερον εἰς τὸ γήπεδον τῆς πόλεώς μας συναντῶνται εἰς φιλικὸν ἀγῶνα αἱ ὁμάδες «Νίκη» τῆς πόλεώς μας καὶ «Ἀρίων» Ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης.

«Ἄρης» Γερακινῆς – «Προποντὶς» Μαρμαρᾶ 7–0

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακὴς συνηντήθησαν ἓν Γερακινῆ διὰ τὸ πρωτάθλημα αἱ ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες «Ἄρης» Γερακινῆς καὶ «Προποντὶς» Νέου Μαρμαρᾶ. Ἡ ὁμὰς τῆς Γερακινῆς ἐπεβλήθη τῆς ἀντιπάλου της διὰ τερμάτων 7–0. Ἡ ἀποτυχία τῆς ὁμάδος μας ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπουσίαν 4 ἐκ τῶν καλυτέρων παικτῶν της.

Π.Π.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ψυχὴ τῶν αἰώνων οἱ ὁποῖοι τοὺς ἀπειργάσθησαν, εἶναι τὸ αἴσθημά των τὸ αἴσθημα τῶν λαῶν ποὺ τοὺς ὑπηρέτησαν, εἶναι αἱ λογικαί των ἔννοιαι ἐκεῖναι ποὺ κατέστησαν κυριαρχικὴν τὴν ὕπαρξίν των, εἶναι ἡ ἠθικὴ των ἀνάγκη ὁ ὑπέρτερος λόγος ὁ ὁποῖος δικαιολογεῖ τὴν ζωὴν ἀτόμων καὶ ἐθνῶν, ὁ ὅρος ὁ ἀναφαίρετος τῆς πρὸς τὰ πρόσω κινήσεως τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐντὸς τῆς ἀτμοσφαίρας τῶν νόμων αὐτῶν, μέσα εἰς τὸν μυστηριώδη καὶ ἀναπόδραστον κύκλον τῶν ἀτμῶν των κινοῦνται καὶ λαμβάνουν τὴν διαμόρφωσίν των καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰ δίκαια.

Ἐὰν δὲν συνέβαινεν τοῦτο θὰ εἶχον πέσει καὶ θρυμματισθῆ, σὰν ἄστρο χωρὶς ἀτμόσφαιρα, ὄχι τώρα ἀλλὰ πρὸ πολλοῦ, ἐντὸς τῆς ἀβύσσου τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν, τῶν διαρκῶν ἐποφθαλμιάσεων, τῶν ἀκοιμήτων ἐχθροτήτων, τῶν ἐξοντωτικῶν ἐπιθέσεων. Πρὸς τὸ μόνον σημεῖον πρὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ στραφῆ ἡ πατριωτικὴ ἀνησυχία εἶναι τὸ ἐὰν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐμφανισθῶμεν καὶ νὰ ἐμφανιζόμεθα ἐν παντὶ καὶ πάντοτε συγκεκροτημένοι, σεβαστοὶ καὶ μὲ τοὺς τίτλους μας ἀναλλοιώτους. Ζυμώσεις βαθύταται καὶ ἀνυπολόγιστοι ἀκόμη σκορπίζουν τὰς γλυκείας ἐλπίδας των ἀπὸ παντοῦ. Ἡ ἠθικὴ μιᾶς ἐπαύριον ἀληθοῦς ἐλευθερίας ἀποφαίνεται εἰς τὸ διεθνὲς στερέωμα. Καὶ πρὸς τὴν τοιαύτην κίνησιν τῶν λαῶν, τὴν ἀληθῶς ἀνθρωπιστικὴν καὶ φιλελευθέραν, πρέπει ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ προσηλωθῶμεν καὶ ν' ἁρμονίσωμεν τὰς προσπαθείας μας.

Η ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 14 Αὐγούστου 1955 ἔληξεν ἡ πρώτη κατασκηνωτικὴ περίοδος ἐν τῇ Μαθητικῇ Κατασκηνώσει Χαλκιδικῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφιλοξενήθησαν 161 μικραὶ μαθήτριαι, ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν σχολείων τῆς Χαλκιδικῆς, ἤρχισε δὲ συγχρόνως ἡ δευτέρα τοιαύτη κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ φιλοξενηθοῦν ἀνάλογοι ἄρρενες μαθηταί.

Αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς κατασκηνώσεως εὑρίσκονται ὡς γνωστὸν εἰς Μεταμόρφωσιν Χαλκιδικῆς εἰς μαγευτικὴν τοποθεσίαν, συνδυάζουσαν πεῦκο καὶ θάλασσαν. Ἡ γραφικότης καὶ γενικῶς αἱ καλλοναὶ τοῦ τοπείου, δημιουργοῦν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐπισκέπτην. Ὅταν δὲ προχωρήσῃ τις καὶ ἀντικρύσῃ τὰς θαυμασίας ἐγκαταστάσεις μεταξὺ τῶν πανυψήλων πεύκων μένει κυριολεκτικῶς ἔκθαμβος. Ὁ πρὸ ἡμερῶν ἐπισκεφθεὶς τὴν κατασκήνωσιν ταύτην Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Δημ. Χατζῆς εἶπεν εἰς κύκλον ἐκπαιδευτικῶν, ὅτι ἡ κατασκήνωσις αὕτη εἶναι ἡ πρώτη τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς περιόδου ταύτης ἐθεραπεύθη τὸ μόνον μέχρι σήμερον μειονέκτημα τῆς ἐλλείψεως ὕδατος. Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν ἁρμοδίων διηνοίχθη φρέαρ καὶ ἐγκατεστάθη ἀντλιοστάσιον ἐφοδιάζων τὴν κατασκήνωσιν δι' ἀφθόνου καὶ δροσεροῦ ὕδατος.

Ἡ ζωὴ ἐν τῇ κατασκηνώσει εἶναι αὐστηρῶς προγραμματισμένη. Ὑπάρχουν τακτικαὶ ὧραι διὰ τὴν πρωϊνὴν ἔγερσιν, τὴν ὀλιγόλεπτον γυμναστικήν, τὴν πρωϊνὴν προσευχήν, τὴν ἔγερσιν τῆς σημαίας, τὸ πρωϊνὸν ρόφημα, τὴν ἀτομικὴν καθαριότητα καὶ καθαριότητα τοῦ χώρου, τὸ πρόγευμα, τὴν καθημερινὴν διδασκαλίαν, τὸ μπάνιο, τὸ γεῦμα, τὴν μεσημβρινὴν ἀνάπαυσιν, τὸ ἀπογευματινὸν γλύκισμα, τὸν περίπατον, τὴν ἐπιστροφὴν καὶ ὑποστολὴν τῆς σημαίας, τὸ δεῖπνον τὴν ψυχαγωγίαν, τὴν βραδυνὴν προσευχὴν καὶ τὴν κατάκλισιν.

Ἅπαντα τὰ στελέχη τῆς κατασκηνώσεως ἀποτελούμενα ἀπὸ ἐμπείρους καὶ ἐργατικοὺς δημοδιδασκάλους τῆς περιφερείας Χαλκιδικῆς, εἰργάσθησαν λίαν φιλοτίμως διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προγράμματος, τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγείας τῶν κατασκηνωτριῶν τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν καὶ τὸν ἐφοδιασμόν των διὰ πολλῶν ψυχικῶν ἀρετῶν καὶ καλῶν συνηθειῶν.

Πράγματι κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον, ἐκτὸς τῆς ἠθικῆς ὠφελείας τούτων, ἐβελτιώθη σημαντικῶς καὶ ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις αὐτῶν, διακρινομένη καθαρὰ εἰς τὰ ροδίζοντα πλέον πρόσωπά των καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ βάρους τοῦ σώματος, ἥτις ἐκυμάνθη ἀπὸ 1)4 τῆς ὀκᾶς μέχρι 3 1)4 ὀκᾶς.

Τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐτελέσθη ἑορτὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῆς Α' περιόδου, ἥτις ἐσημείωθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ἀφίσασα τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις εἰς τοὺς πολυπληθεῖς ἐπισκέπτας.

Εἰς τὴν ἑορτὴν παρέστησαν ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτ. Σχολείων κ. Γ. Ἀγγελόπουλος, τὰ μέλη τῆς Ε.Μ.Σ. ἐκ Πολυγύρου, ὁ διοικητὴς Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Σιθωνίας, οἱ ἐν Μεταμορφώσει πολυπληθεῖς παραθερισταὶ καὶ ἅπαντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου.

Π.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΑ

Πωλοῦνται οἰκόπεδα ἄρτια κατὰ τὸ Σχέδιον Πόλεως, κείμενα εἰς ἀρίστην θέσιν τῆς πόλεώς μας (παρὰ τὸ Πρωτοδικεῖον).

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐντοῦθα παντοπωλείῳ Γεωργίου Λοφιζάνη.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 75 πρόβατα καλῆς ράτσας. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Καρεμφύλλη κατοίκου Καρκάρας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 2 τοῦ Α. Ν. 1795]51 ἀνακοινοῦμεν ὅτι, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 160926]15-7-55 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καθορίσθησαν Α'. ὁ μέγιστος ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ κυκλοφορήσωσι κατὰ τὸ ἔτος 1955 εἰς ἑκάστην πόλιν ἢ κωμόπολιν τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως καὶ

Β'. Αἱ δημιουργούμεναι κεναὶ θέσεις ὡς κάτωθι:

1) Μὲ ἕδραν τὴν Ἀρναίαν ἓν (1) αὐτοκίνητον.

2) Μὲ ἕδραν τὴν Βίλταν δύο (2) αὐτοκίνητα.

3) Μὲ ἕδραν τὴν Συκιὰν ἓν (1) αὐτοκίνητον.

4) Μὲ ἕδραν τὰ Ριζὰ (Ζερβοχώρια) ἓν (1) αὐτοκίνητον.

5) Μὲ ἕδραν τὴν Ν. Καλλικράτειαν ἓν (1) αὐτοκίνητον.

6) Μὲ ἕδραν τὴν Μ. Παναγίαν ἓν (1) αὐτοκίνητον.

7) Μὲ τὴν τὰ Πετροκέρασα ἓν (1) αὐτοκίνητον.

8) Μὲ ἕδραν τὰ Ν. Μουδανιὰ ἓν (1) αὐτοκίνητον.

9) Μὲ ἕδραν τὰ Πετράλωνα ἓν (1) αὐτοκίνητον.

Καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς 20-8-55 ὑποβάλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀδείας κυκλοφορίας ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, μετὰ τῶν κάτωθι δικαιολογητικῶν:

α') Πιστοποιητικοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Αὐτοκινητιστῶν ὅτι ὁ αἰτῶν ἔχει τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπαγγελματίου αὐτοκινητιστοῦ ἐγγεγραμμένου καὶ ἠσφαλισμένου εἰς αὐτὸ οὐχὶ ὅμως ὡς συνταξιοῦχος ἢ ἐκμεταλλευτὴς αὐτοκινήτου, πλὴν ἂν συντρέχει περίπτωσις ἀναπήρου.

β') Γραμματίου καταβολῆς παραβόλου ἐκ δραχμῶν χιλίων (1.000) εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὡς ἐγγύησιν.

γ') Ἐνόρκου βεβαιώσεως τοῦ αἰτοῦντος καὶ δύο μαρτύρων ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ὅτι ὁ αἰτῶν δὲν εἶναι κάτοχος ἑτέρου αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως οἱασδήποτε κατηγορίας καὶ δὲν ἦτο κάτοχος τοιούτου ἐντὸς τῆς τελευταίας διετίας.

δ) Βεβαιώσεως τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ὅτι ὁ αἰτῶν εἶναι μόνιμος κάτοικος τοῦ Νομοῦ ἔνθα τὸ πρὸς συμπλήρωσιν κενόν.

ε) Πιστοποιητ. νομιμοφροσύνης.

1) Οἱ ἀνάπηροι πολέμου. 2) Οἱ τραυματίαι πολέμου. 3) Οἱ ἀπωλέσαντες κατὰ τὴν κατοχὴν ἢ τὸν συμμοριτοπόλεμον ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως καὶ μήπω ἀποκατασταθέντες καθ' οἱονδήποτε τρόπον. 4) Οἱ τιμηθέντες δι' ἀριστείου ἀνδρείας. 5) Οἱ τιμηθέντες διὰ πολεμικοῦ Σταυροῦ νὰ ὑποβάλωσι ὡσαύτως καὶ δικαιολογητικὰ ἐμφαίνοντα ὅτι ἀνήκουν εἴς τινα τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν προκειμένου νὰ προτιμηθῶσιν.

Πολύγυρος τῇ 14-8-1955

Ὁ Νομάρχης

ΧΑΡΗΣ ΖΗΣΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἁγ. Μάμαντος Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι, τὴν 28ην τρέχοντος ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 μ. μ καὶ ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ δικαιώματος χρήσεως χώρου ἐμποροπανηγύρεως. Τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς δημοπρασίας διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀρ. θ. 20]1 ἐ. ἔ. ἀπόφασις τοῦ Κ. Σ. Πρώτη προσφορὰ δραχ. 25.000 ἐγγύησις δραχ. 1.000 Τὰ καταβληθησόμενα δικαιώματα ὑπὸ τῶν ποιουμένων χρῆσιν χώρου ἐμποροπανηγύρεως καθορισθησαν διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Κ.Σ.

Διὰ πλείονας πληροφορίας δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ν ἀποτείνωνται εἰς τὸ κοινοτικὸν Γραφεῖον καὶ τὴν Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς.

Ἐν Ἁγίῳ Μάμαντι τῇ 16—8—1955

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Π. ΣΟΦΗΣ

ΑΓΕΛΗ ΕΞ 60! ΑΓΡΙΟΧΟΙΡΩΝ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἐξ Ὀρμυλίας τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀγέλη ἐκ 50—60 ἀγριοχοίρων ἐπέδραμε ἐναντίον τῶν πέριξ τοῦ χωρίου Μεταγγιτσίου ἀμπελώνων καὶ φυτειῶν ἀραβοσίτου.

Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου πρὸ τοῦ κινδύνου καταστροφῆς τῶν θερινῶν φυτειῶν πολλῶν στρεμμάτων, ἀπετάθησαν καὶ ἐζήτησαν τὴν συνδρομὴν τῶν ὁπλιτῶν τῆς ὁμάδος Τ.Ε.Α. τοῦ χωρίου οἵτινες ἀφοῦ περιεκύκλωσαν τὴν ἀγέλην ἐπετέθησαν ἐναντίον αὐτῆς μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φονεύσουν 6 καὶ νὰ τραυματίσουν περὶ τοὺς 10 ἀγριοχοίρους.

Ἐξ ἄλλου ἐπὶ πολλὴν ὥραν διεξήχθη πραγματικὴ μάχη μεταξὺ τῶν ἐπιτιθεμένων ὁπλιτῶν Τ.Ε.Α καὶ τῶν τραυματισθέντων ἀγριοχοίρων οἵτινες τελικῶς καμφθέντες ἐτράπησαν πρὸς τὰ Β.Α. τῶν Πλανῶν ὑψώματα.

Νέοι τῆς Χαλκιδικῆς

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἱδρυθῇ εἰς κάθε χωριὸ καὶ ἕν παράρτημα τῆς Ε.Α.Ν.

Πυκνώσατε τὰς τάξεις τῆς ἐθνικοχριστιανικῆς ὀργανώσεως Ε.Α.Ν.

Ἐθνικὴ Ἀδελφότης Νέων

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 19.— Τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχους αὐστηρὰν ἐγκύκλιον, διὰ τὴν ἔγκαιρον καταβολὴν τῶν μισθῶν τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς τὴν ἐγκύκλιον τονίζεται, ὅτι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῆς κοινότητος, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐξεύρεσις τῶν ἀπαιτουμένων πόρων πρὸς τακτικὴν καταβολὴν τῶν μισθῶν τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ὡς προβλέπει καὶ ὁ δημοτικὸς καὶ κοινοτικὸς κῶδιξ. Ἐν τέλει ὑπογραμμίζεται ὅτι ἐὰν κοινότης τις δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἀνωτέρω παραγγελλόμενα καὶ δὲν μεριμνᾷ διὰ τὴν δημιουργίαν ἐσόδων πρὸς κανονικὴν καταβολὴν τῶν μισθῶν τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ὁ νομάρχης δέον νὰ εἰσηγῆται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν κατάργησίν της.

ΑΣΚΟΠΟΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ 20 — Πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ κράτους τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν παρήγγειλεν, ὅπως συστήσουν εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας νὰ μὴ ὑποβάλλουν εἰς αὐτὸ ἀπ' εὐθείας ἀναφορὰς διὰ ζητήματά των δυνάμενα νὰ ἐπιλυθοῦν ὑπὸ τῶν κατὰ τόπος νομαρχιῶν καὶ ἀπασχολοῦν οὕτω ἄνευ σοβαροῦ λόγου τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας του.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς διαχειρήσεως Λειβαδίου Φούρκας—Χαλκιδικῆς, διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς φανερὸν πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἡ ἐνοικίασις, διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν καὶ σπορὰν (300) τριακοσίων περίπου στρεμμάτων τοῦ Λειβαδίου Φούρκας διὰ μίαν τετραετίαν.

Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῆ τὴν 28ην Αὐγούστου 1955 καὶ ὥραν 10 13 ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος Φούρκας ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς.

Διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν δέον νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν λόγῳ ἐγγυήσεως δραχ. 10.000

Οἱ ὅροι τῆς διακηρύξεως εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Κοινοτικὸν Γραφεῖον Φούρκας ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν.

Ἐν Φούρκα τῇ 18 Αὐγούστου 1955

Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΙΕΡΙΣΙΩΤΗΣ

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΟΥ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπραγματοποιήθη ἡ προαγγελθεῖσα ἐκδρομὴ τῶν μελῶν τοῦ Παγχαλκιδικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης εἰς τὴν πόλιν μας. Οἱ ἐκδρομεῖς γενόμενοι θερμῶς δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεώς μας ἅμα τῇ ἀφίξει των ἐπεσκέφθησαν πρῶτον τὴν θαυμασίαν τοποθεσίαν «Παναγία», ὁπόθεν ἐπιστρέψαντες παρεκάθησανεἰς κοινὸν γεῦμα εἰς τὸ πάρκον τῶν Ἕξ Βρύσεων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐπαιάνζε πρὸς ψυχαγωγίαν των ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου μας. Ἐχορεύθησαν διάφοροι χοροὶ καὶ ἡ διασκέδασις ἐξηκολούθησε ζωηροτάτη μέχρι τῆς 4ης μ.μ. Εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς διενεμήθη ἓν πλῆρες δοχεῖον πράσιναι ἐλαῖαι ἐκλεκταὶ ἃς εὐγενῶς προσέφερεν ἡ συμπολίτις μας κ. Ἀναστασία Ι. Παλαμήδους.

Τὴν 5ην μ.μ. οἱ ἐκδρομεῖς παρηκολούθησαν τὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα τῶν ὁμάδων Γ'Σ.Σ. καὶ Νίκης τῆς πόλεώς μας καὶ ἀργὰ τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησαν μὲ τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις.

Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Παγχαλκιδικοῦ κ. Φιλιππίδης, ὁ Γεν. Γρομματεὺς κ. Παπαστερίου μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, ὁ κ. Οἰκονόμου μετὰ τοῦ υἱοῦ του Ἀμύντα, ὁ κ. Παπαγεράκης, ὁ κ. Μ. Μαρέτης καὶ Β. Ἁγιομαμίτης μετὰ τῶν συζύγων των, ὁ κ. Γ. Μπανάβας, ὁ κ. Καδῆς καὶ ὁ κ. Γεωργιάδης μετὰ τῶν συζύγων των, ὁ ἰατρὸς κ. Γ. Πολυμέρης, ὁ κ. Ἄψης, ὁ κ. Παπαμιχαὴλ κ.ἄ.

Ἐπίσης οἱ ἐκ Πολυγύρου κ.κ. Χ. Ζαμπούνης Δήμαρχος, Ἀθαν. Καραγκάνης, Κ. Κατσίκας, Γ. Δέλλιος, ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος μας κ. Ν. Γεροχρίστος μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ἄλλοι.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλεόρτων Χριστιανῶν ὅτι τὴν 29ην Αὐγούστου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν πανηγυρίζει ὁ φερώνυμος Ναὸς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προδρόμου.

Ἀφ' ἑσπέρας θὰ ψαλῇ ὁ ἑσπερινὸς μετ' ἀρτοκλασίας τὴν δὲ πρωΐαν τῆς Δευτέρας θὰ τελεσθῇ Πανηγυρικὴ Λειτουργία.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ὅπως τιμήσωσι τὴν ἑορτὴν καὶ Πανήγυριν ταύτην,

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἤρχισε λειτουργοῦν ἐν Πολυγύρῳ Συνεργεῖον ἐπισκευῆς Αὐτοκινήτων καὶ παντὸς τύπου μηχανῶν (Πετρελαιομηχανῶν κ.λ.π) ἀναλαμβάνον ἐπισκευὰς καὶ τοποθετήσεις Ἐλαιοτριβείων, Ἀλευρομήλων καὶ Διαχωριστήρων εἰς οἱανδήποτε περιφέρειαν, μὲ Ἀρχιτεχνίτην τὸν πασίγνωστον καὶ πεπειραμένον ΕΜΜΑΝ. ΑΡΕΤΑΚΗΝ καὶ ΒΑΣ. ΑΜΠΑΡΑΝ.

Ἐργασία ἐπιμελημένη καὶ ἠγγυημένη. Τιμαὶ λογικαί. Ἐξυπηρέτησις ταχεῖα.

(Χῶρος Συνεργείου, ἔναντι Πρωτοδικείου).

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Λακκώματος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς φανερὰν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίασις τοῦ εἰς θέσιν «Αὐλαγάδες» ἐκ 18 στρεμμάτων σχολικοῦ ἀγροῦ διὰ μίαν τετραετίαν ἤτοι ἀπὸ τοῦ τρέχοντος καλλιεργητικοῦ ἔτους μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1959.

Ἡ δημοπρασία θέλει γίνει τὴν 28ην Αὐγούστου ἐ.ἔ. εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 5—7 μ. μ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων παρὰ τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας.

Ἐν Λακκώματι τῇ 17—8—1955

Ὁ Πρόεδρος

ΔΗΜΗΤ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ